

[Johan Asmussen.]

adgang og ikke de menige folketingsmedlemmer. Vil det sige, at vi skulle opleve det syn, at der i et udvalgsværelse myldrer en 20-30 journalister ind, medens vi andre menige må stå rent ud sagt med næsen mod ruden? Det kan vist ikke have været gennemtænkt helt til bunds.

På den baggrund er det, at de uafhængige har stillet deres ændringsforslag om, at ethvert medlem af folketinget må have adgang til ethvert udvalgsmøde, når det ikke udtrykkeligt og undtagelsesvis er bestemt af udvalget, at mødet skal være helt lukket. Denne tanke er efter min mening så selvfølgelig, at det måske er derfor, at der ikke står noget og aldrig mig bekendt har stået noget i forretningsordenen om, at folketingets medlemmer ikke havde adgang. Jeg har tit haft lyst til at prøve eksperimentet og banke på døren til et eller andet udvalgsmøde og sige: goddag, her er jeg, må jeg sætte mig ned inden for døren?

Men nu holder jeg ikke så meget af at provokere og sætte mine ærede kollegaer i en vanskelig situation... (*Indenrigsministeren* [Hans Hækkerup]: Det er ikke spor vanskelig!). Det er ikke spor vanskelig, siger den højtærede indenrigsminister. Næ, han er jo vant til at klare enhver situation med større eller mindre omtanke. Men jeg er sikker på, og jeg er også klar over, hvordan situationen ville blive klareret, men jeg gør opmærksom på, at der ikke står noget om, at medlemmerne ikke har adgang. Det kunne egentlig være den eneste motivering for, at vi skulle have undladt at stille dette ændringsforslag, for derved erkender vi til en vis grad, at reglen er anderledes i dag. Men i hvert fald er praksis jo nok sådan, at det nok ikke ville kunne lade sig gøre.

Vi har motiveret vort ændringsforslag i bemærkningerne dertil, og dem skal jeg henvise til. Men nu har jeg med spænding mødeset, hvilke saglige argumenter der her ved behandlingen i tinget skulle kunne anføres imod vort standpunkt, og jeg har

— ikke til nogen overraskelse — konstateret, at der i hvert fald ikke er blevet fremført noget som helst sagligt argument. Ja, nu ved jeg ikke, om jeg skal sige det ærede medlem hr. Bombholt eller den højtærede formand i øjeblikket, men den højtærede formand sagde, at han ikke kunne gå med til en sådan regel af hensyn til de små partier på fra 2 til 5 medlemmer, for de kunne ikke overkomme alle de mange udvalg.

Dér må jeg jo sige, at det skal vi nok selv finde ud af. Vi behøver ikke hverken den højtærede formand eller nogen andre til at hjælpe os med at tilrettelægge vor arbejdstid; men det glæder mig, at det blev sagt, for deri ligger, at der er ikke noget som helst sagligt argument imod, ud fra det simple synspunkt: hvad er et udvalg? Det er simpelt hen folketinget i arbejde, af tekniske og praktiske grunde på en sådan måde, at en lille kreds må sætte sig hen og forhandle rent ud sagt i en krog for sig selv; men det er folketinget, der arbejder, og derfor må ethvert medlem af folketinget have adgang til at følge med i alt, hvad der foregår derinde.

En vis sympati sporede jeg hos det ærede medlem hr. Skytte, men jeg forstod, at det, at man ligefrem skulle gå så vidt som at tage standpunkt ud fra den sagligt betonedede sympati og stemme for, det kan vi ikke vente os.

Må jeg til slut gøre en bemærkning om sekretærhjælpen til partierne. Det er jo ikke noget, forstår jeg, der direkte er taget med i indstillingen, men lad mig sige, at vi er ikke så forfærdelig begejstrede for halve damer. Der foreslås jo for et lille parti som vort en halvdagsdame, medens de andre får en hel og op til 4. I virkeligheden burde det snarere være tværtimod. Som den højtærede formand sagde før, er det svært for de små partier at overkomme arbejdet, og derfor var der mere brug for, at de små partier fik virkelig effektiv og kvalificeret medhjælp. Men i alle tilfælde synes jeg, at skal vi have sekretærhjælp,